1863. Athugasemdir:

1. Skipið fer aldreigí fyrri á stað, en þá daga, sem að ofan er greint.
2. Póstbréfin frá Íslandi til Kaupmannahafnar verða að vera svo snemma tilbúin, að þau verði send á stað úr Reykjavík þá daga, sem að ofan er til tekið.
3. Flutningur þeirra bréfa, sem kynnu verða send með gufu-póstskipinu á ferð þess frá Reykjavík til Liverpool, er stjórninni óviðkomandi.

---

13. febrúarm. **7. Brèf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptsyfirvaldanna á Íslandi, um prestvígslu manna, sem eigi eru orðnir fullmyndugir.**

Með brèfi 25. nóvembermánaðar f. á. senduð þèr, herra stiptamtmaður, og þèr, háæruverðugi herra, stjórnarráðinu bænarskrá frá Eyólfi Jónssyni, kandídat frá prestaskólanum í Reykjavík, um aldursleyfi til að mega prestvígjast og fá embætti í hinni andlegu stètt jafnskjótt og hann væri orðinn 22 ára að aldri, en þá er hann sótti um þetta hafði hann einn um tvítugt; gátuð þèr þess, að þèr reyndar ekki gætuð mælt fram með, að bænarskránni væri áheyrzla veitt, að því leyti sem farið er fram á í henni, að leyfi þetta verði veitt beiðandanum undir eins og hann er orðinn 22 ára gamall, en á hinn bóginn stungið þèr upp á, að sökum þess, hve sèrstaklega hagar til, verði stiptamtmanninum yfir Íslandi veitt almennt vald til að veita kandídötum frá prestaskólanum, eptir samkomulagi við biskupinn, aldursleyfi til að verða prestar á Íslandi, þegar þeir að minnsta kosti eru orðnir 23 ára að aldri, og þeir að öðru leyti hafa sýnt það með lærdómsprófum þeim, er þeir hafa gengið undir, og öðru háttalagi sínu, að þeir sèu hæfir til að takast prestsembætti á hendur.

Í þessu efni skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og til þess þèr kunngjörið það, að aldursleyfi það, sem Eyólfur Jónsson hefir um sótt, verður eigi veitt, og að stjórnarráðinu ekki þykir næg ástæða til að bera fram fyrir konung þegnlega uppástungu um, að stiptamtmanni sè veitt almennt vald, svo sem að ofan er getið, til að leysa menn frá boði laganna

1863.

um þann aldur, er útheimtist til að geta fengið prestvígslu og 13. febrúarm.
orðið andlegrar stèttar embættismaður á Íslandi.

---

8. Brèf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmanns og biskups á Íslandi, um eignir spítalanna og tekjur þeirra. 14. febrúarm.

Í brèfi 22. septemberm. f. á. hafið þèr, háæruverðugi herra, eptir tilhlutun stjórnarráðsins í brèfi 9. maím. 1859, lýst yfir áliti yðar um tilhögun á fè spítalanna og um heimtingu á tekjum þeirra, og senduð þèr með því brèfi tvö brèf, annað frá stiptamtmanninum yfir Íslandi, en hitt frá amtmanninum yfir norður- og austurumdæminu, bæði þess efnis, að í aðalatriðunum skuli farið eptir gildandi lögum viðvíkjandi tekjum spítalanna; en þèr stingið upp á, að allt þetta málefni um spítalana verði fyrst um sinn látið við svo búið standa, og eigi gjört út um það að fullu og öllu fyrri en búið sè að skipa fyrir um breytingar þær, er kunni að vera fyrirhugaðar á landstjórninni á Íslandi, sem málefni þetta heyri undir.

En eptir áliti stjórnarráðsins væri þessi aðferð eigi hagkvæm, þar sem alþingi hvað eptir annað hefir farið fram á, að betri tilhögun verði komið á málefni þetta, og með því líkindi eru til, að aðalorsökin til, að alþingi hvað eptir annað hefir sent bænarskrá um þetta efni sè sú, hvernig farið er að í suðurumdæminu um heimtingu og sölu hinna svo kölluðu hospítalshluta, og að eigi er farið eptir spítalatilskipuninni 27. maím. 1746, þá minnir stjórnarráðið yður á brèf sitt til stiptsyfirvaldanna á Íslandi, dagsett 10. júním. 1851, og biður yður, herra stiptamtmaður, og yður, háæruverðugi herra, að skýra sèr hið bráðasta frá, hverjar ráðstafanir hafi gjörðar verið eptir því, sem fyrir er mælt í brèfi þessu, og ef ekkert hefir gjört verið, þá að senda hingað álit yðar og uppástungur um hagkvæmari tilhögun á heimtingu og sölu á spítahlutum í suðurumdæminu.